

סמוכין.

אל תתמה כי מצאת במ"ע "המצפה" דברים לא טובים,
הטרם תדע כי המצפה והכפירה זל"ש קרובים! ⁽¹⁾

מי־מריבה.

הז"ל אמרו: חולה מעיים אינו רואה פני גיהנם, וי"א אף מי שיש לו
אשה רעה, ולכן אמרו: צדיקים מתים בחולי מעיים, כי ע"כ יש להם ג"כ נשים
רעות, להנצל מגיהנם. — וזה שדרשו: ע"ז יתפלל כל הסיד לעת מצוא, זו
אשה; רק לשמך מים אליו לא יגיעו, דהוי מעשה בחסיד כי הציקה לו אשתו
כד חליף אפיתחא, ותציק על פניו מי שופכין בערן רותחא. —

מכתם להמור"ל.

ההדלתי את תנובת תבונתי, ומכתמים שלי באוצרו אים?
הלא הוא זה ספר שנתי, ובני שנ"ה, תמימים, דים! —
מו"ח.

חכמת הבת. ⁽²⁾

הוי! אמי אמי הושיעה!
"מה שם בתי! מה נחיתה?"
עכבר נפל לתיך קדרה של חלב!
"ומה עשית ההוצאתו משם?"
לא! השלכתי שמה את ההתול!

* * *

עלמה אחת בכתה תמרורים לפני הפתח, "למה זה תבך בתי נחמתי?
למה יגרו עיניך דמעות? הלא הבעל לא זאב ערבות הוא ולא כפיר אריות

⁽¹⁾ יחזקע י"ח כ"ו.

⁽²⁾ מהמחסף "דער הויזפריינד".

הנהגה הביטני נא עלי וראי האם יהסר לי דבר כי נשאתי לאבוק? הלא טוב חלקי בחיים? טוב לך אמי כי נלקחת לאבי — הבת השיבה — ואנכי מה מר גורלי! כי אנשא לאיש זה לא דוד ולא רעי! —

מרדכי ליב זילבערמאן.

משלי עם *

7	אם יהיה לחון מעט שכירות ינתנו לו משוררים מזמרי זמירות.	1	הסומא הולח את עיניו האלם את שפתיו.
8	אם יזמר החון ויקרא השכוי עוד רב המרחק בינותם.	2	לפתע שמהה כי תגיע תעבור תחלוק עד ארגיע.
9	עשירות היהודי כאלומת תבן בנשוב בה רוח תגביה עוף.	3	המתהכך אצל גביר ושוע הור בצלחתו ותהכך לו עד ארגיע.
10	אין גם אחד אשר לא יאהב את האמת אך מעט מזעיר נאמנים לה.	4	שני דברים לא יסבנו לעולמים: כלב מוכר בשר ושרקן צעיר לימים.
11	אם כל אחד לפני פתחו יטאטא יהיה כל הרהוב נקי מאשפה.	5	בני! כלב נובה כי יפגשך שמה מעליו ועבור, ואל תתחר בו כי כלב נובה לא ישוך.
12	הקבה תשקוט תנפש אם חכים מלא וגדוש.		ומבקר מחטט באשפה כי יבקרך, הראה לו את ירך ההזקה והברוך אל תהשוך.
13	חון לעת זקנתו נובה ככלב ואוכל כפיר.	6	מדגים ומעילי ימים יעשו כל ממעמים שונים.
14	כבר און שמע את האלם מספר כי		

(* נדפס במלחך "דער הויזפריינד" של ה' נ. ספעקטאלר.